

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๖๖/๒๕๖๕

เรื่องพิจารณาที่ ๒๗/๒๕๖๕

วันที่ ๒ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง

{ ศาลแพ่ง
-

ผู้ร้อง

ผู้ถูกร้อง

เรื่อง พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๔๔/๓ มาตรา ๒๔๔/๕ มาตรา ๒๔๔/๖ มาตรา ๓๑๗/๑ และมาตรา ๓๑๗/๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ หรือไม่

ศาลแพ่งส่งคำโต้แย้งของจำเลยทั้งสี่ (นายอมร มีมะโน ที่ ๑ นายพิภพ ปฎิเวทภิญโญ ที่ ๒ นางณชิกา มีมนันท์ ที่ ๕ และนางสาววนิดา วสีพันธ์พงศ์ ที่ ๒๒) ในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ พ ๗๐๘๑/๒๕๖๒ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ข้อเท็จจริงตามหนังสือส่งคำโต้แย้งของจำเลยทั้งสี่และเอกสารประกอบ สรุปได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องนายอมร มีมะโน ที่ ๑ กับพวก รวม ๓๕ คน เป็นจำเลย ต่อศาลแพ่งว่า ระหว่างวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ จำเลยทั้งสามสืบทำร่วมกันและสนับสนุนการสร้างราคาและปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ (หุ้น) บริษัท คราวน์ เทค แอดวานซ์ จำกัด (มหาชน) (AJD) ปัจจุบันคือ บริษัท เอเจ แอดวานซ์ เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน) (AJA)

- ๒ -

เป็นการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๔๓ (๑) ประกอบมาตรา ๒๔๔ และมาตรา ๒๔๓ (๒) มีอัตราโทษตามมาตรา ๒๙๖ มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติดังกล่าว แต่ยังมีบัญญัติให้การกระทำเป็นความผิดต่อไปตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๔๔/๓ ประกอบมาตรา ๒๔๔/๕ ต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๙๖ มาตรา ๒๙๖/๑ และมาตรา ๒๙๖/๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙ อันเป็นความผิดที่อาจกำหนดให้มีมาตรการลงโทษทางแพ่ง โจทก์เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการพิจารณามาตรการลงโทษทางแพ่ง (ค.ม.พ.) พิจารณากำหนดมาตรการลงโทษทางแพ่งกับจำเลยทั้งสามสืบห้า ค.ม.พ. พิจารณานำมาตรการลงโทษทางแพ่งใช้บังคับแก่จำเลย โดยกำหนดให้จำเลยทั้งสามสืบห้าชำระค่าปรับทางแพ่ง จำเลยทั้งสามสืบห้าไม่ยินยอมปฏิบัติตาม โจทก์จึงฟ้องจำเลยทั้งสามสืบห้าต่อศาลแพ่ง ฐานร่วมกันและสนับสนุนการสร้างราคาและปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ เรียกให้ชำระค่าปรับทางแพ่ง จำนวนทุนทรัพย์ ๒,๒๓๕,๔๕๖,๓๖๓.๓๓ บาท

ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลแพ่ง จำเลยทั้งสี่โต้แย้งว่า มาตรการลงโทษทางแพ่งตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙ มีผลบังคับใช้วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ ภายหลังจากที่โจทก์อ้างว่ามีการกระทำความผิด แม้มาตรา ๔๗ กำหนดให้นำมาตรการลงโทษทางแพ่งตามมาตรา ๓๑๗/๑ ใช้บังคับกับการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังมีได้มีการกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนก็ตาม แต่ค่าปรับทางแพ่งถือเป็นโทษทางอาญาไม่อาจนำมาใช้บังคับย้อนหลังได้ ขัดต่อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ ขอให้ศาลแพ่งส่งคำโต้แย้งดังกล่าวต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒

โจทก์คัดค้านว่า การฟ้องคดีนี้เพื่อขอให้ศาลบังคับใช้มาตรการลงโทษทางแพ่งกับจำเลยทั้งสามสืบห้าชำระค่าปรับทางแพ่งตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๔๔/๓ มาตรา ๒๔๔/๕ มาตรา ๒๔๔/๖ มาตรา ๓๑๗/๑ มาตรา ๓๑๗/๔ มาตรา ๓๑๗/๕ และมาตรา ๓๑๗/๖ ซึ่งไม่ใช่โทษปรับทางอาญาและไม่เป็นการนำบทบัญญัติความรับผิดทางอาญา

มาใช้บังคับย้อนหลัง ไม่ขัดต่อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕

ศาลแพ่งเห็นว่า จำเลยทั้งสี่โต้แย้งว่าพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๔๔/๓ มาตรา ๒๔๔/๕ มาตรา ๒๔๔/๖ มาตรา ๓๑๗/๑ และมาตรา ๓๑๗/๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ ซึ่งศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวบังคับแก่คดี และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัตินี้ จึงส่งคำโต้แย้งดังกล่าวต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องนี้ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งพร้อมด้วยเหตุผลว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วย มาตรา ๕ และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลส่งความเห็น เช่นว่านั้นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย ในระหว่างนั้น ให้ศาลดำเนินการพิจารณาต่อไปได้แต่ให้ รอการพิพากษาคดีไว้ชั่วคราวจนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าคำโต้แย้งของคู่ความตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้”

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑ บททั่วไป โดยวรรคหนึ่งบัญญัติหลักความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญ และวรรคสองบัญญัติกรณีไม่มี บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญใช้บังคับแก่กรณีใดให้ใช้ประเพณีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มิได้เป็นบทบัญญัติที่คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเรื่องใด เรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ และมีได้ให้สิทธิแก่บุคคลที่จะโต้แย้งหรือกล่าวอ้างว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใด ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตรานี้ จึงไม่มีกรณีที่พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๔๔/๓ มาตรา ๒๔๔/๕ มาตรา ๒๔๔/๖ มาตรา ๓๑๗/๑ และมาตรา ๓๑๗/๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙

- ๔ -

จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ ได้ คำโต้แย้งของจำเลยทั้งสี่ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคสอง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(คำสั่งที่ ๖๖/๒๕๖๕)

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)

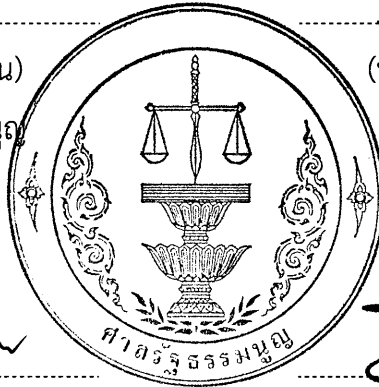
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนถดล เทพพิทักษ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ